

bekjendt, at Stempelloven har foruden den almindelige Taxtræffe flere særlige Taxter paa 4, 16, 32 f. o. f. v.; der vilde her og paa flere andre Punkter fremkomme meget befjendelige Tal, f. Ex. 33 Dre o. f. v. som Følge af den almindelige Regel, som er givet i Myntloven. Jeg tror ikke, at det erede Thing vil mistjende, at der har været en aldeles tvingende Opfordring for Regjeringen til at forelægge Rigsdagen Spørgsmaalet, om man virkelig skulde lade disse forskjellige Taxter staa med et aldeles afftiffende Præg af, at de vare vedtagne efter et andet Myntsystem, altsaa finde sig i denne Ulempe, fordi man ikke kunde enes om en Forandring. Dette Spørgsmaal er, som sagt, nu forelagt for det erede Thing, og jeg tror, at det skal erkjendes, at flere af de enkelte Taxter, som der er Spørgsmaal om, netop falde ved saadanne Leiligheder, hvor der sandelig ikke med Føie kan tales om noget Tryk paa Grund af de Forhøielse, som her foreslaas. Jeg vil blot med Hensyn til de 4 f. f. Ex. henvise til et af de betydeligere Punkter, hvor dette Stempel bruges, nemlig ved Lotterisedler (Stempellovens § 57). Dette Forhold forekommer mig virkelig at være et saadant, som meget godt kan bære den Forhøielse, der vil fremkomme ved Forslaget. Et andet Tilfælde, med Hensyn til hvilket Forhøielse fremkommer, er 8-Skillings-Taxten ved Bexler efter Stempellovens § 54; men, som sagt, Enkelthederne skal jeg for mit Vedkommende ikke her gaa nærmere ind paa, jeg vil blot gjentage; at jeg tror, at det maa erkjendes, at der har været en bestemt Opfordring til at forelægge Rigsdagen Spørgsmaalet, om man skulde lade de forskjellige Stempeltaxter beholde det afftiffende Præg, som de ville have, naar de ligesom oversættes efter Myntloven, eller om man ikke skulde forsøge paa at enes om saadanne Lempelser, at Stempel-papiret ikke kom til at bevare Mindet om den den 1ste Januar 1875 forsvindende Regningsenhed.

Ansvar: I Anledning af den Henvendelse, som blev gjort til mig af den erede næstforegaaende Taler (Th. Nielsen), skal jeg gjøre opmærksom paa, at den Del af Stempelafgiften, som udredes af den Klasse, jeg betegnede som de smaa Statterdere, er aldeles forsvindende; men naar det erede Medlem derhos siger, at denne Beskatning kommer til at ramme os Alle, om det end er de Handlende, der paa Forhaand udrede den væsentligste Del deraf, saa vil jeg tillige spørge ham, om han ikke tror, at det Samme sker ved en hel Mængde andre Skatter, og om ikke netop det Samme f. Ex. sker ved den af ham selv og hans Bemærker saa stærkt anbefalede Luxus-skat, om det ikke her til Syvende og Sidst bliver Arbejderne, der komme til at udrede deres Del af Skatten.

Th. Nielsen: Den erede Talers sidste Ræsonnement maa jeg tilstaa, at jeg ikke ganske forstod. Jeg nævnte kun det erede Medlems Opgjørelse fra Forhandlingerne om Finantslovforlaget, fordi han netop der betonedes, hvad han regnede til det, som de bedre Stillede udredede, og til det, som de mindre Formuende udredede, og han netop der regnede Stempelafgiften til det, som udrededes af de bedre Stillede. Deri tror jeg ikke, at det erede Medlem har Ret, saa dette gjør altsaa Sit til at svække Paalideligheden af, hvad han den Dag fremførte.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sættes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 70 Stemmer.

L. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henviset til det samme Udvalg, som blev nedsat over Forslag til Lov om Betalingen for Benyttelse af Posten.

Uden Forhandling blev ovenstaaende Forslag vedtaget enst. med 72 St.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedlæggelse af Falters Amtstue.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1491—1496).

Clausen: Som det vil ses af Bemærkningerne til dette Lovforslag, er Grunden til Lovforslaget den, at Amtsforsalterembedet paa Falters er vakant siden 1ste Oktober, og at der ifølge § 5 i Lov af 2den Juli 1870 nu skal tages Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med dette Embede. Det er jo paa Grund deraf, at Lovforslaget er fremkommet, og Lovforslaget gaar jo som bekjendt ud paa, at den Bestemmelse helst skulde tages, at Amtstuen paa Falters skal nedlægges. Det er jo i og for sig en Ubehagelighed for den Kreds, der har havt den Befvemmelighed at have en Amtstue, nu at skulle undvære den; men paa den anden Side maa der jo ogsaa ses hen til, at det medfører ikke saa ringe en Fordel for Statskassen årlig, at en saadan Nedlæggelse kan finde Sted. Naar der forøvrigt kan tages forsvindent Hensyn til Beboerne, som jeg ogsaa ser, man har havt for Die i § 1, saa tror jeg ikke, at der for vedkommende Egn kan være Meget derimod at sige. Som man vil se af § 1, vil der blive en særskilt Forretning i Nykjøbing paa Falters. Skovkasereforretningerne der ville blive besørget af en Skovkasere, og denne Skovkasere skal